

Za vedno

Slovenija, 2008. Režija: Damjan Kozole. Igrajo: Marjuta Slamič, Dejan Spasić, Peter Musevski, Mojca Partljič, Primož Petkovšek, Aljoša Kovačič. Drama. 82 min.

Sarkastičen pogled na stereotipe

Slovenski film, skoraj ves posnet v enem stanovanju, v katerem se prepira očitno nezadovoljen zakonski par. Dejansko bi težko našli opis filma, ki bi imel manj možnosti prepričati gledalce o ogledu. A film je čudovito narejen in predvsem zabaven. Pri tem scenarist in režiser **Damjan Kozole** ne jemlje problematike družinskega nasilja in odsotnosti ljubezni v razmerju enostavno, temveč se osredotoči na (slovenske) stereotipe in jih razkriva skozi razgibane in občasno skrajno sarkastične dialoge.

Sama zgodba je dokaj tipična. Tanja (**Marjuta Slamič**) in Mare (**Dejan Spasić**) sta mlad par, ki že dolgo ni srečen. Ko pride Tanja nekega petka pozno ponoči domov, jo Mare začne zasliševati. Spor se stopnjuje, dokler je Mare ne udari. Tanja se odloči, da ga bo zapustila. Mare ju zaklene v stanovanje, nato se ona zaklene v kopalnico in njun dialog se nadaljuje. Njuni pogovori gledalcu razkrijejo mnoge podrobnosti razmerja, iz katerega se hoče Tanja rešiti, Mare pa kljub (predvsem svoji) disfunkcionalnosti meni, da sta si usojena. Razlike v njunem razumevanju sreče, ljubezni, svobode in vizije prihodnosti so tragične in smešne hkrati. Na trenutke se film zdi kot prepir, ki bi ga vsak razumen gledalec že zdavnaj končal in zapustil to bolno razmerje, a potem bi zamudil konec.

gledalci o filmu Za vedno

Bernarda Turk, Ribnica

»Film je bil v redu, ni pa mi bil všeč sam konec, ker izniči vso zgodbo. Glavna igralka mi ni bila preveč všeč, bila je zelo nevtralna, ni pokazala čustev. Tudi ko se je dogajalo nasilje, je imela ves čas isti izraz na obrazu.«

Rozina Švent, LJ

»Malo sem bila razočarana nad filmom. Brala sem kritike Petra Kolška in ponavadi, kadar je kritika slaba, mi je film všeč, tokrat pa je bila kritika kar upravičena. Malo preveč statično, človek je navajen na sodobne filme, da so polni nekega žanra, tukaj pa tega ni bilo.«

Nijala Zakršnik, LJ in Jelovšek Nejc, Vrhnika

»Tipično slovenski film z dolgimi kadri in monotonimi dialogi. Zgodba je bila zanimiva, osebe oz. karakterje so dobro izdelali, samo njihov odnos v dialogu je bil moreč. Moti naju, da slovenski filmski sklad vlaga v takšne tipične slovenske filme in ne v koga drugega, ki bi uporabljal kakšne sveže prijeme, ki jih Slovenci potrebujemo v filmu.«

